Надзея ПАРЧУК, г. Брэст

Вясновы настрой

Адчыню паўднёвае акно –
Хай пакой напоўніцца вясною,
Па якой сумуецца даўно,
Асабліва зімняю парою.

Хай запахне свежасцю ў мяне –
У прыбранай чысценька святліцы –
Расцвіце зноў сонейка ў акне
І душа ўрачыстасцю натхніцца.

І вясна, і светлыня павек
Анікому з нас не надакучаць.
Іх вітае добры чалавек,
Захапляцца імі дзетак вучыць.

Раніцай

Прачнуўся світанак і плюхнуўся
ў рэчку,
Туды, дзе раскінуўся Мухаўца плёс,
А ветрык-свавольнік пранёсся
над грэчкай
І знік нечакана ў блакіце нябёс.

І стала ў паветры зноў ціха і міла,
І стала так светла над весняй зямлёй,
Што бусел распростаў дайжэзныя
крылы
І жвава падаўся да рэчкі Лясной.

***

Абсыпана кветам галіначка кожная,
Бы снегам пушыстым зімой.
Якая ж ты, вішанька, сёння прыгожая!
Век бы стаяла з табой.

Так бы і дыхала водарам слодычы,
Душу гаіла красой,
Сэрца чулліва пахам спатолячы,
Ранак вітала б з расой.

Ды птушкай вірлівай жыццё
пралятае,
Хутка і квет абляціць.
Сёння вясну мы з табою вітаем
І дай Бог да новай дажыць.

***

Жывое дзеючае слова,
Ляці над роднаю зямлёй,
Ляці за ветрыкам паўднёвым,
Свяціся людзям дабрынёй.

Звіні і лейся ў сінім небе
Ды адгукайся жаўруком,
Бо мы жывём не толькі хлебам,
Мы словам праведным жывём.